

Оновлений національно визначений внесок України до Паризької угоди

Вступ

Україна як Сторона Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату (далі – РКЗК ООН) і Кіотського протоколу до Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату (далі – Кіотський протокол), визнаючи необхідність вжиття ефективних та прогресивних заходів з реагування на безпосередню загрозу зміни клімату, а також відповідно до рішення 1/СР.19 Конференції Сторін, представила очікуваний національно визначений внесок України до проєкту нової глобальної кліматичної угоди (далі – ОНВВ), схвалений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2015 року № 980, та направлений до Секретаріату РКЗК ООН 19 вересня 2016 року. Україна визначила за мету не перевищити у 2030 році 60 % від рівня викидів парникових газів (далі – ПГ) у 1990 році.

Україна зробила вагомий внесок у скорочення світових викидів ПГ. Станом на 2019 викиди ПГ в Україні скоротилися на 62.4% від рівня 1990 року (з урахуванням сектору «Землекористування, зміни в землекористуванні та лісове господарство» (далі – ЗЗЗЛГ) та на 64.8% від рівня 1990 року (без урахування сектору ЗЗЗЛГ).

Відповідно до рішень 1/СР.21, 1/СР.20 Конференції Сторін, яка є нарадою Сторін Паризької угоди, «Сторони, чії ОНВВ містять часові рамки до 2030 року, мають надати або оновити їх до 2020 року і робити це в подальшому кожні п'ять років», згідно з пунктом 9 статті 4 Паризької угоди. На виконання вищезазначених рішень Україна представляє Оновлений національно визначений внесок (далі – НВВ).

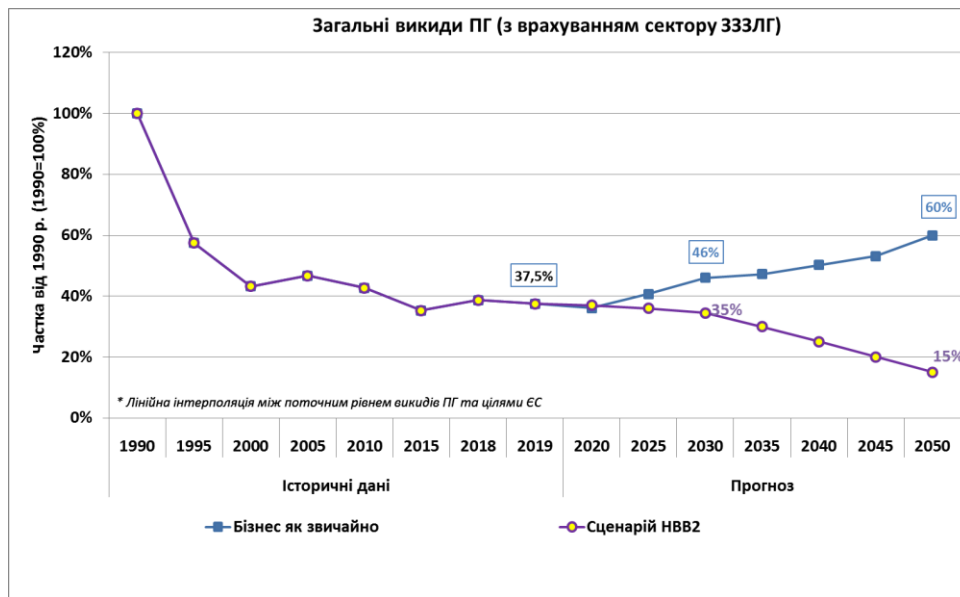
Незважаючи на тривалу збройну агресію Російської Федерації та тимчасову окупацію Автономної Республіки Крим, м. Севастополь, а також окремих районів Донецької та Луганської областей, економічну кризу 2014-2015 років та пандемію COVID-19, Україна зробила чимало кроків для суттєвого зменшення споживання енергії, розвитку сфери енергоефективності та відновлюваної енергетики.

Частка відновлюваних джерел у виробництві електроенергії сукупно зросла з 7,9 % у 2015 році до 11,3 % у 2020 році. Протягом 2012–2019 рр. відбулося суттєве зниження енергоємності ВВП. Серед важливих реформ варто також відмітити Державну підтримку енергоефективних заходів в рамках Програми «Теплих кредитів», що у 2014–2020 рр. залучили понад 860 тис. родин, місцеві програми співфінансування заходів з енергоефективності, запуск роботи Фонду енергоефективності. Фонд енергоефективності зміг залучити ще більше коштів у енергоефективність, що сприяло економії на платежах до 50 %. Уперше у 2020 році в Україні дію енергосервісу розширено також на бюджетні установи, такі як, наприклад, школи, лікарні.

З 2016 року в Україні реалізується механізм енергосервісу для впровадження енергоефективних заходів на об'єктах комунальної та державної

форми власності (бюджетних установ, таких як школи, дитячі садочки). Всього з 2016 по 2020 роки було укладено більше 550 ЕСКО-договорів, що сприяли економії енергії на 35 %.

Виходячи з географічних, економічних та соціальних обставин, Україна взяла на себе зобов'язання досягти цілі щодо скорочення викидів ПГ на 65% у 2030 році від рівня 1990 року (з урахуванням ЗЗЛГ), що створить умови досягнення кліматичної нейтральності не пізніше 2060 року, як це зазначено в Національній економічній стратегії на період до 2030 року, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 03 березня 2021 року № 179 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 22, ст. 1015).



Слід урахувати, що НВВ також охоплює викиди ПГ на непідконтрольних територіях, але достовірна інформація щодо кількості діючих підприємств, установ, організацій та їх обсягів виробництва наразі відсутня. Ускладнений процес збирання даних і формування звітності, необхідних для підготовки щорічного Національного кадастру антропогенних викидів із джерел та абсорбції поглиначами парникових газів в Україні (далі – Національний кадастр), не дозволяє провести повною мірою розрахунки та прогнозування викидів ПГ у майбутньому. Отже, обсяги викидів ПГ на тимчасово окупованій території України визначаються на основі загальної експертної оцінки.

Передбачається, що після відновлення територіальної цілісності України й отримання достовірних даних, загальні обсяги викидів ПГ та, за необхідності, ціль НВВ будуть скориговані.

**Подання Оновленого національно визначеного внеску
України до Паризької угоди**

Відповідно пункт 8 статті 4 Паризької угоди, згідно з яким який «усі Сторони повинні включати у свої національно-визначені внески інформацію, що сприяє їх чіткості, транспарентності та розуміння» згідно з рішенням 1/CP.21 та будь-яких інших відповідних рішень конференцій Сторін, яка є нарадою Сторін Паризької угоди

1. Кількісна інформація щодо відправної/референтної точки (включаючи, за необхідності, базовий рік):	
Базовий рік (роки)	1990
Кількісна інформація щодо референтних показників, їх значення в базовому році	За даними Національного кадастру, викиди ПГ в Україні у базовому 1990 році склали 882,9 млн т CO ₂ -екв. з урахуванням сектору ЗЗЗЛГ. Кількісна інформація щодо референтного показника базується на основі щорічного Національного кадастру та може бути переглянута в результаті внесення відповідних змін до методичних підходів Міжурядової групи експертів зі зміни клімату (далі – МГЕЗК).
Щодо стратегій, зазначених у пункті 6 статті 4 Паризької угоди, або політик/заходів як складових НВВ, якщо пункт вище не застосовується, Сторони надають іншу відповідну інформацію	Не застосовується (далі – н/з)
Ціль відповідно до референтного показника, виражена чисельно (наприклад у відсотках чи як абсолютна величина скорочення)	Скорочення викидів ПГ на 65% у 2030 році від рівня 1990 року (національна ціль з урахуванням усіх секторів економіки).
Інформація щодо джерела даних, що використовується для кількісної оцінки референтних показників	Національний кадастр антропогенних викидів із джерел та абсорбції поглиначами парникових газів в Україні за 1990–2018 рр.
Інформація щодо умов, за яких Сторона може	Значення референтних показників (індикаторів) можуть бути переглянуті через вдосконалення

переглянути значення референтних показників	методичних підходів Національного кадастру. Передбачається, що після відновлення територіальної цілісності України й отримання достовірних даних загальні обсяги викидів ПГ, а також ціль НВВ, за необхідності, будуть скориговані.
2. Часові рамки та/або період імплементації	
Часові рамки та/або період імплементації, включаючи дату початку і дату закінчення, відповідно до будь-яких відповідних рішень Конференції Сторін, що є нарадою Сторін Паризької угоди	01 січня 2021 року – 31 грудня 2030 року.
Ціль на один рік чи на декілька років	Ціль на один рік, 2030 рік.
3. Сфера охоплення	
Загальний опис цілі	Ціль НВВ – скорочення викидів ПГ на 65% у 2030 році від рівня 1990 року (з урахуванням усіх секторів економіки). До 2030 року Україна планує створити надійне підґрунтя для адаптації до зміни клімату з метою підвищення адаптаційної спроможності, зміцнення стійкості та зменшення вразливості до кліматичних змін, як це передбачено у статті 7 Паризької угоди. Сфера охоплення: у межах офіційно визначених кордонів держави. НВВ України буде переглянуто після відновлення територіальної цілісності й суверенітету держави.
Сектори, газу, категорії, які охоплює НВВ, відповідно до методології МГЕЗК	ПГ: усі ПГ, які не охоплені Монреальським протоколом: двоокис вуглецю (CO ₂), метан (CH ₄), закис азоту (N ₂ O), гідрофторвуглеці (HFC), перфторвуглеці (PFC), гексафторид сірки (SF ₆), трифторид азоту (NF ₃). Галузі економіки: енергетика; промислові процеси та використання продукції; сільське господарство; землекористування, зміни в землекористуванні та лісове господарство; поводження з відходами. Рівень охоплення ПГ: 100 %.
Як прийнято до уваги	Україна включила всі категорії викидів ПГ та

пункти 31(с), (d) рішення 1/СР.21	абсорбції згідно з методологією, розробленою МГЕЗК, урахуваючи пункти 31(с), (d) Рішення 1/СР.21.
Супутні вигоди від пом'якшення наслідків зміни клімату, які є результатом дій країни з адаптації та/або впровадження планів з диверсифікації економіки, включно з описом конкретних проєктів, заходів та ініціатив щодо планів з адаптації та/або планів з диверсифікації економіки	н/з
4. Процес планування	
Інформація про процес планування, організований Стороною під час підготовки НВВ, та, за наявності, інформація щодо планів імплементації, включаючи:	
Внутрішні інституційні механізми, залучення громадськості та взаємодія з місцевими громадами у гендерно-відповідальний спосіб	<p>Процес перегляду НВВ розпочато у 2018 році Урядом України групою українських і міжнародних експертів, за технічної підтримки проєкту Європейського банку реконструкції та розвитку «Підтримка Уряду України з оновлення Національно-визначеного внеску» та кошти Уряду Швеції.</p> <p>Участь громадськості та прозорість процесів забезпечені шляхом організації роботи розширеної робочої групи, створеної Міндовкілля із залученням представників профільних міністерств, комітетів Верховної Ради України, науково-дослідних установ, бізнесу та громадських організацій.</p> <p>Члени робочої групи збиралися 5 разів (лютий 2019 року, липень 2019 року, лютий 2020 року, травень 2020 року, листопад 2020 року) на кожному етапі підготовки НВВ з метою обговорення питань</p>

	<p>нормативно-правової бази та міжнародних зобов'язань, вхідних даних і параметрів, представлення методичних підходів та інструментів моделювання, попередніх результатів моделювання та фінальної версії документа. Усі звіти оприлюднені на веб-сайті Міндовкілля у відкритому доступі.</p> <p>У рамках підготовки НВВ було також проведено гендерний аналіз та представлені рекомендації до аналізу становища різних груп жінок та чоловіків у галузях задіяних у сфері протидії зміні клімату, аналізу доступу жінок до прийняття рішень у галузі кліматичної політики, а також вплив гендеру на готовність до прийняття та сприяння змінам у різних секторах економіки, гендерного аналізу наслідків зміни клімату та аналізу механізму забезпечення гендерної рівності в Україні.</p> <p>З метою аналізу змодельованих сценаріїв викидів ПГ в Україні, обговорення можливостей їх досягнення та необхідності залучення інвестицій організовано понад 20 додаткових секторальних обговорень із зацікавленими сторонами.</p>
<p>Контекстуальні питання включно з таким (якщо доцільно):</p>	
<p>Національні обставини, такі як географія, клімат, економіка, сталий розвиток та боротьба з бідністю</p>	<p>Україна розташована у східній частині Європи та є однією з найбільших за територією (603628 км²) та чисельністю населення (42 млн осіб) країни. Територія, вкрита лісами, складає 15,9 % від загальної площі, 6 % з яких віднесені до природно-заповідної зони. Землі сільськогосподарського призначення становлять 68 % території України.</p> <p>ВВП на одну особу населення (2020 рік) – 3726,94 дол. США. Загальний ВВП у 2020 році склав 155,6 млрд дол. США (у поточних цінах).</p> <p>У 2020 році розмір ВВП у розрахунку на одну особу в Україні у 5,2 рази нижчий, ніж у середньому у Центральній Європі.</p> <p>Якщо за розміром номінального ВВП в абсолютному вимірі Україна посідає 56 місце в світі то в розрахунку на одну особу – лише 119 місце.</p> <p>Після низки економічних криз Україна лише у</p>

2021 році досягне рівня номінального ВВП 2013 року.

Незважаючи на прогрес щодо боротьби з бідністю, частка людей, чиї щоденні витрати нижчі від встановленого паритету купівельної спроможності (5,05 дол. США) зростає з 1 % у 2014 році до 2,2 % у 2015 році. У 2015 році частка осіб, чиї загальні витрати були нижчими за фактичний (розрахунковий) прожитковий мінімум, зростає більш ніж удвічі (з 28,6 % до 58,3 %).

Однією з основних перешкод на шляху досягнення скорочення викидів ПГ є збройна агресія Російської Федерації та тимчасова окупація нею Автономної Республіки Крим, м. Севастополь, а також окремих районів Донецької та Луганської областей (складає близько 7% території України), що вимагає залучення значних політичних, фінансових та людських ресурсів для захисту територіальної цілісності та суверенітету України.

Триваюча збройна агресія справляє значний негативний вплив на економічну ситуацію в Україні та призвела до скорочення обсягів промислового виробництва.

Усі вищезазначені фактори разом з низькими доходами населення призводять до енергетичної бідності. За результатами опитування, більшість населення країни вважає доволі проблематичним питання оплати комунальних послуг. У 2019 році 65% населення зареєструвалися для отримання державних субсидій на оплату комунальних послуг.

На тлі трансформацій, які не призвели до сталого економічного зростання, Україна з 1990 року суттєво скоротила викиди ПГ. Загальний обсяг викидів ПГ в Україні у 2019 році склав 332,2 млн т CO₂-екв. (з урахуванням 333ЛГ), що становить 37,6 % від рівня 1990 року.

Україна займає перше місце серед 45 Сторін Додатку I до РКЗК ООН щодо досягнутих скорочень викидів ПГ (без урахування сектору 333ЛГ) та четверте за рівнем скорочення викидів ПГ з урахуванням сектору 333ЛГ у порівнянні з 1990 роком. Так, викиди ПГ в Україні скоротилися на 62,4% від рівня 1990 року (з урахуванням сектору 333ЛГ) та на 64,8% від рівня 1990 року (без

урахуванням сектору ЗЗЗЛГ).

Подальше зменшення викидів ПГ в Україні можливе через забезпечення сталого економічного зростання, яке базується на впровадженні структурних секторальних реформ та трансформацій.

Зокрема мова йде про завершення структурного перетворення енергетичних ринків. Лібералізація ринків газу і електроенергії дала поштовх до впровадження політик з енергоефективності та інвестицій у відновлювальні джерела енергії.

На сьогодні 63% електроенергії, яка генерується в Україні, є низьковуглецевою з точки зору викидів ПГ. Це досягається як за рахунок великої частки атомної та гідрогенерації, так і збільшенням частки відновлювальної енергетики.

Створення умов для подальшої декарбонізації енергетики залежатиме від ефективності роботи енергетичних ринків та їх повної інтеграції до ринків ЄС в рамках Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, та в рамках Договору про заснування Енергетичного Співтовариства.

Зменшення викидів ПГ також має значний соціальний аспект, пов'язаний із справедливою трансформацією вугільних регіонів, а також теплової генерації.

Економіка України є експортозалежною. 48% ВВП формується за рахунок експорту товарів і послуг. Для модернізації промисловості важливим є збереження та збільшення доступу українських товарів на зовнішні ринки, у тому числі на ринки країн Європейського Союзу.

Беручи до увагу велику зношеність основних засобів великих підприємств, модернізація економіки та забезпечення сталого економічного розвитку залежить від притоку інвестицій як з приватних джерел так і з боку міжнародних фінансових організацій (далі – МФО). За підрахунками, обсяг капітальних інвестицій до 2030 року, необхідний для реалізації НВВ складає 102 млрд євро.

Доступ до інвестицій залежить від макрофінансової стабільності України. Після драматичної кризи 2014-2015 років Україна змогла відновити макрофінансову стабільність, проте і далі залежить від підтримки міжнародного валютного фонду (далі – МВФ).

Незважаючи на національні обставини, Україна прагне і далі скорочувати викиди ПГ, знижувати енергоємність ВВП та досягати Цілей Сталого Розвитку.

Протягом кількох попередніх років Україна почала активну реалізацію політики енергоефективності, захисту довкілля та стимулювання модернізації економіки. Зокрема, були розроблені та прийняті такі ключові законодавчі та нормативно-правові акти у сфері протидії зміні клімату:

- Концепція реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2030 року, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 07 грудня 2016 року № 932 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 99, ст. 3236) та План заходів щодо виконання Концепції реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2030 року, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 06 грудня 2017 року № 878 (Урядовий кур'єр, 2017, № 235);

- Протокольним рішенням Кабінету Міністрів України від 18 липня 2018 року № 28 підтримано пропозицію міністерства щодо подання до Секретаріату РКЗК ООН Стратегію низьковуглецевого розвитку України до 2050 року;

- Закон України «Про засади моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів»;

- Закон України «Про регулювання господарської діяльності з озоноруйнівними речовинами та фторованими парниковими газами»;

- Енергетична стратегія України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність», схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 серпня 2017 року № 605 (Урядовий кур'єр, 2017, № 167);

- Національна транспортна стратегія України

	<p>на період до 2030 року, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 травня 2018 року № 430 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 52, ст.1848);</p> <p>– Національна стратегія управління відходами в Україні до 2030 року, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 08 листопада 2017 року № 820 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 94, ст. 2859);</p> <p>– Національна економічна стратегія на період до 2030 року, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 03 березня 2021 року № 179 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 22, ст. 1015).</p>
<p>Кращі практики та досвід, пов'язаний із підготовкою НВВ</p>	<p>Варто відмітити позитивний досвід проведення детального моделювання енергетичної системи країни. Моделювання охоплювало всі сектори економіки та дало можливість проаналізувати різні сценарії розвитку економіки, вплив наявних кліматичних та енергетичних планів і стратегій, а також додаткових необхідних політик та заходів.</p> <p>Процес підготовки НВВ характеризується інклюзивністю та відкритістю для обговорення та надання коментарів із залученням зацікавлених сторін та громадськості на всіх етапах.</p> <p>Центральні органи виконавчої влади також були залучені до робочої групи на всіх етапах процесу підготовки НВВ, що позитивно вплинуло на подальше погодження документа.</p>
<p>Інші пріоритети, визначені у процесі приєднання до Паризької угоди</p>	<p>н/з</p>
<p>Конкретна інформація, що стосується Сторін, включно з організаціями у сфері економічної інтеграції та їхніми державами-членами відповідно до пункту 2 статті 4 Паризької угоди, включаючи Сторони, які домовилися діяти</p>	<p>н/з</p>

спільно відповідно до пунктів 16–18 статті 4 Паризької угоди	
Як підготовка НВВ враховувала результати глобального звіту відповідно до пункту 9 статті 4 Паризької угоди	н/з
Відповідно до статті 4 Паризької угоди кожна Сторона, НВВ якої включає адаптаційні заходи та/або плани економічної диверсифікації, що призводять до супутніх вигод від запобігання зміні клімату відповідно до пункту 7 статті 4 Паризької угоди, повинна представити інформацію про:	н/з
– спосіб урахування соціально-економічних наслідків заходів реагування під час розробки НВВ	н/з
– окремі проєкти та заходи, які реалізуються для отримання додаткових вигод у контексті пом'якшення зміні клімату, включно з інформацією про плани з адаптації, ключові сектори, такі як енергетика, природні ресурси, водні та берегові ресурси, планування міст, сільське і лісове	н/з

<p>господарство; заходи з економічної диверсифікації, що можуть охоплювати (але не обмежуються) такі сектори, як промисловість, енергетика транспорт і комунікації, будівництво, туризм, нерухомість, сільське та рибне господарство</p>	
<p>5. Інформація, припущення та методологічні підходи, включаючи ті, що використовуються для оцінки та розрахунку антропогенних викидів парникових газів та поглиначів:</p>	
<p>Припущення та методологічні підходи, використані для розрахунку антропогенних викидів ПГ та поглиначів при підготовці НВВ відповідно до пункту 31 Рішення 1/СР.21 та керівництва з обліку, прийнятого рішенням Конференції Сторін, яка є нарадою Сторін Паризької угоди</p>	<p>Відповідно до пункту 31 Рішення 1/СР.21 Україна звітує про викиди та абсорбцію ПГ з використанням методології, розробленої МГЕЗК та схваленої Конференцією Сторін РКЗК ООН про зміну клімату.</p>
<p>Припущення та методологічні підходи, використані для врахування імплементації політик, заходів та стратегій НВВ</p>	<p>н/з</p>
<p>Якщо доцільно, інформація щодо того, як Сторона братиме до уваги існуючі методики звітності щодо антропогенних викидів та поглиначів</p>	<p>Відповідно до Рішення 24/СР.19 Україна використовує методику МГЕЗК 2006 року для підготовки Національного кадастру з метою реалізації принципів доброчесності, прозорості, точності, повноти, узгодженості в сфері охорони навколишнього природного середовища й уникнення повторних розрахунків згідно з пунктом</p>

відповідно до пункту 14 статті 4 Паризької угоди	14 статті 4 Паризької угоди.
Методологія та параметри МГЕЗК для оцінки антропогенних викидів ПГ і абсорбції	<p>Відповідно до Рішення 24/СР.19 Україна використовує методику МГЕЗК 2006 року для підготовки Національного кадастру. За необхідності, Україна застосовувала також відповідні національні методики, узгоджені з методиками та уточненнями 2019 року.</p> <p>Для розрахунку еквівалентів CO₂ (GWP) використано Потенціал глобального потепління – значення за період 100 років із Четвертого оціночного звіту МГЕЗК.</p>
Припущення за секторами, категоріями та видами діяльності, методологія та підходи за методикою МГЕЗК, включаючи:	Україна враховує міжнародні методики щодо звітності відповідно до вимог Конвенції, затверджені Рішенням 4/СР.5, які застосовуються для звітування на національному рівні.
і. Підхід до регулювання викидів та відповідного рівня абсорбції внаслідок природних несприятливих явищ на оброблених землях	Усі викиди та відповідні поглинання внаслідок природних несприятливих явищ на оброблених землях включаються до звітності відповідно до методики МГЕЗК 2006 року.
іі. Підхід до звітування щодо викидів і абсорбції від заготовлення лісоматеріалів	Заготівля лісоматеріалів включається відповідно до методики МГЕЗК 2006 року (IPCC 2006 Guidelines as per UNFCCC decision 24/СР.19)
ііі. Підхід, використаний для оцінки наслідків, пов'язаних з функціональною та віковою структурою лісів	Вікову структуру лісів було взято до уваги під час розробки НВВ. Методологія розрахунку узгоджена з методикою МГЕЗК 2006 року (IPCC 2006 Guidelines as per UNFCCC decision 24/СР.19) та Додатку 2013 року до Переглянутих додаткових методик і керівних принципів, що впливають з Кіотського протоколу (IPCC 2013 Revised Supplementary Methods and Good Practice Guidance Arising from the Kyoto Protocol as per UNFCCC decisions 2/СМР.6 and 2/СМР.7;).
Інші припущення та	

<p>методичні підходи, використані у процесі розробки НВВ, а також, якщо доцільно, розрахунок відповідних викидів та рівня абсорбції:</p>	
<p>Побудова референтних показників та/або базовий рівень, включаючи категорії та види діяльності, як наприклад, ключові параметри, припущення, визначення, методологій, джерела даних та використані моделі</p>	<p>Моделювання рівня викидів ПГ в Україні включало три основні сценарії розвитку економіки, що варіюються залежно від рівня кліматичних амбіцій. Незважаючи на те, що ціль щодо скорочення викидів ПГ встановлюється на 2030 рік, також були враховані необхідні політики та заходи до 2050 року з метою включення довгострокової цілі декарбонізації.</p> <p>Запропонована методологія та підходи до оцінки рівня викидів ПГ охоплюють кілька математичних моделей, таких як модель TIMES-Україна, релевантну для енергетичного та промислового секторів (відповідно до категорій МГЕЗК), модель балансу мас для сектору управління відходами й окремі інструменти з моделювання для секторів сільського господарства і ЗЗЛП, що використовують дані</p> <p>Усі досліджені шляхи декарбонізації базувалися на послідовному макроекономічному сценарії, передбаченому Динамічною моделлю загальної рівноваги (UGEM).</p> <p>З метою широкої комунікації з усіма заінтересованими сторонами, було підготовлено Аналітичний огляд НВВ, що включає інформацію щодо процесу моделювання, секторальних цілей щодо скорочення викидів ПГ, адаптації до зміни клімату, гендерних питань, а також необхідного обсягу інвестицій для реалізації кліматичних цілей та досягнення довгострокової цілі кліматичної нейтральності, який доступний за посиланням: https://mepr.gov.ua/files/images/2021/29042021/Analytical%20Report %20Project EN.PDF.</p> <p>За нинішнього фінансового стану Україні потрібно мобілізувати значну кількість кліматичного фінансування як державного, так і приватного, що сприятиме при цьому економічному зростанню. Як державні, так і приватні фінанси потрібно</p>

	<p>інвестувати в декарбонізацію економіки в різних секторах: енергетики, промисловості, транспорті, житловому секторі, сільському господарстві, відходах та секторі ЗЗЗЛГ.</p> <p>Для реалізації поточних та запланованих політик та необхідних трансформацій, Україні знадобиться доступ до міжнародних кліматичних фінансів.</p>
Для Сторін, чії НВВ включають не ПГ, а інші компоненти, – інформація щодо прогнозів і методологій, використаних для таких компонентів (якщо доцільно)	н/з
Для інших чинників, що впливають на зміну клімату, згаданих у НВВ, але не охоплених методиками МГЕЗК, – інформація щодо їх визначення	н/з
Інша технічна інформація за потреби	<p>Всі технічні звіти, включаючи моделювання та детальний перелік запропонованих політик та заходів, що використовувались для підготовки НВВ, розміщені на офіційному веб-сайті Міндовкілля: https://mepr.gov.ua/news/33080.html.</p>
Наміри щодо добровільної співпраці в рамках статті 6 Паризької угоди	<p>Визначена Україною ціль скорочення до 2030 року викидів ПГ на 65% від рівня 1990 року має бути досягнена на національному рівні і потребуватиме активізації міжнародної співпраці відповідно до статті 6 Паризької угоди, доступу до фінансових ресурсів, трансферу технологій¹.</p> <p>Україна приєдналася до Кліматичного ринку (Climate Market Club), що функціонує за підтримки Секретаріату РКЗК ООН та керується Робочою групою міжнародних фінансових організацій (MDBs) за статтею 6 Паризької угоди з метою докладання зусиль для дотримання та впровадження принципів екологічної сталості.</p>

¹ Technology Needs Assessment project is a successful example of international technology transfer cooperation in Ukraine.

6. Як Сторона визначає, що її НВВ є справедливим та амбітним, зважаючи на свої національні обставини

Як Сторона визначає, що її НВВ є справедливим та амбітним з огляду на свої національні обставини

Україна зробила вагомий внесок у скорочення світових викидів ПГ та займає перше місце серед 45 Сторін Додатку I до РКЗК ООН щодо досягнутих скорочень викидів ПГ (без урахуванням сектору ЗЗЗЛГ) та четверте за рівнем скорочення викидів ПГ з урахуванням сектору ЗЗЗЛГ у порівнянні з 1990 роком. Тільки за 11 років дії зобов'язань Сторін за Кіотським протоколом до РКЗК ООН (з 2008 по 2018 роки) Україна сумарно скоротила свої викиди ПГ майже на 4,4 млрд тон CO₂-еквіваленту у порівнянні з дозволеними рівнями викидів за цей період, що складає близько 10% від поточних річних глобальних викидів.

Водночас загальний економічний і соціальний розвиток України з 1990 року позначився падінням добробуту людей, деіндустріалізацією та погіршенням стану публічних фінансів.

В той же час, низький рівень доходів призводить до використання та купівлі вживаних споживчих товарів і обладнання на противагу більш кліматично дружнім та дорожчим товарам і технологіям.

Реалізація цілей НВВ до 2030 року співпадає із завершенням структурних реформ в багатьох сферах суспільного життя.

НВВ України передбачає подальше зниження викидів ПГ, враховуючи також попередні значні скорочення, в умовах забезпечення економічного розвитку, та є амбітним і релевантним, оскільки дозволяє реалізувати кліматичну політику у контексті всіх Цілей сталого розвитку.

Збройна агресія Російської Федерації та тимчасова окупація нею Автономної Республіки Крим, м. Севастополь, а також окремих районів Донецької та Луганської областей вимагає залучення значних політичних, фінансових та людських ресурсів для захисту територіальної цілісності та суверенітету України та справляє значний негативний вплив на економічну ситуацію в Україні.

Фундаментом досягнення НВВ є також трансформація енергетичної сфери, успіх якої залежатиме, у тому числі від підтримки Уряду

України щодо:

- виконання Національного плану скорочення викидів від великих спалювальних установок, схваленого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 08.11.2017 № 796 (Урядовий кур'єр, 2017, № 226);

- інтеграції об'єднаної енергосистеми України в енергосистему континентальної Європи (ENTSO-E);

- спорудження до 2 ГВт пікової та напівпікової маневрової теплової генерації та 0,5 ГВт систем підтримки регулювання частоти;

- збереження атомної генерації в обсязі не меншому ніж 50 % від первинного постачання енергії, з урахуванням необхідності спорудження нових енергоблоків;

- збереження транзиту природного газу через територію України в обсязі 40-55 млрд м³ на рік та недопущення завершення проекту Північного Потoku 2 як такого, що становить загрозу енергетичній безпеці України та ЄС;

- подолання енергетичної бідності споживачів;

- значного зростання частки виробництва електричної та теплової енергії з відновлювальних джерел;

- повномасштабної реалізації програми трансформації вугільних регіонів;

Така підтримка має доповнити підтримку задекларовану у Спільній Заяві Сполучених Штатів Америки та Німеччини щодо підтримки України, Європейської Енергетичної Безпеки та кліматичних цілей.

Результати моделювання вказують, що за сценарієм «Бізнес як звичайно» прогнозується збільшення викидів ПГ на 19 % у 2030 році порівняно з поточним рівнем. Порівнюючи горизонт зобов'язань (10 років) і попередній досвід України, яка від 2014 року потерпає від низки безпекових і макроекономічних криз, рівень викидів парникових газів в період до 2030 року може збільшитися та становитиме 37-42% викидів ПГ від 1990 року. На відміну від цього НВВ передбачає зменшення на 6,6 % викидів ПГ порівняно з поточним рівнем (2019).

Для всіх сфер економіки така мета є досяжною за

	<p>умов:</p> <ul style="list-style-type: none"> - збереження та покращення доступу до зовнішніх ринків ключових торгових партнерів, - сталої та передбачуваної торгівельної політики і відсутності обмежень і бар'єрів з боку Сторін Додатку I до РКЗК ООН та інших країн, які можуть застосовувати схожі обмеження і бар'єри, - доступу до фінансування проєктів кліматичної модернізації від Урядів розвинених країн, приватного сектору, міжнародних фінансових організацій, та будь-яких інших донорів. Обсяги додаткових інвестицій, необхідних для відходу від сценарію «Бізнес як звичайно» і досягнення цілі НВВ складає 102 млрд євро до 2030 року. <p>Доступ до фінансів залежить також від посилення макрофінансової стабільності України, яка наразі реалізує програму співпраці з міжнародним валютним фондом.</p> <p>Реалізувавши такий амбітний НВВ у період до 2030 року Україна зможе залучити істотно більші інвестиції, необхідні для реалізації сценарію кліматично нейтральної економіки у 2060 році.</p> <p>Враховуючи обмежений доступ України до міжнародного кліматичного фінансування (зокрема до Green Climate Fund), Україна розраховує на залучення додаткового кліматичного фінансування у вигляді грантів від Урядів розвинених країн та будь-яких інших донорів, пільгового кредитування від міжнародних фінансових організацій, а також інших фінансових інструментів з метою створення окремого кліматичного фонду, що у свою чергу дозволить збільшити обсяги фінансування декарбонізації економіки за рахунок комерційних банків та приватного сектору. Відсутність належної міжнародної підтримки ставить під ризик досягнення мети НВВ.</p>
Критерії об'єктивності та справедливості	Сценарій НВВ узгоджується із глобальними стратегіями зі зменшення впливу зміни клімату з метою утримання рівня глобального потепління нижче 2 °С, і Україна вважає його справедливим для досягнення цієї мети.
Як Сторона врахувала	Ціль НВВ являє собою прогрес від попередньої

вимоги пункту 3 статті 4 Паризької угоди	<p>цілі, визначеної в ОНВВ, згідно з якою передбачалось у 2030 році не перевищити 60 % рівня викидів 1990 року. Це справедливо, особливо з огляду на важливість економічного відновлення України після військової агресії та пандемії COVID-19.</p> <p>Завдяки цій амбітній цілі Україна визнає важливість пом'якшення наслідків зміни клімату та свою роль у загальній внесок з обмеження глобального потепління значно нижче 2 °С, беручи до уваги пункт 3 статті 4 Паризької угоди.</p>
Як Сторона врахувала вимоги пункту 4 статті 4 Паризької угоди	Україна відповідає вимогам пункту 4 статті 4 Паризької угоди, оскільки визначена абсолютна ціль включає всі сектори економіки.
Як Сторона врахувала вимоги пункту 6 статті 4 Паризької угоди	н/з
7. Роль НВВ у досягненні цілі, визначеної у статті 2 РКЗК ООН	
Який внесок НВВ у досягнення цілі, визначеної у статті 2 РКЗК ООН	Україна зобов'язується у 2030 році скоротити викиди ПГ на 65 % від рівня 1990 року (з урахуванням ЗЗЗЛГ), що сприятиме стримуванню зростання середньої глобальної температури нижче 2°C. Таке зобов'язання вказує на прогрес у скороченні викидів ПГ порівняно з попереднім ОНВВ. Крім того, цей рівень викидів ПГ не загрожує виробництву продовольства та сприяє забезпеченню подальшого сталого розвитку економіки України.
Яка роль НВВ у досягнення цілі, визначеної у пункті 1(а) статті 2 та пункті 1 статті 4 Паризької угоди	Український НВВ відповідає обраному шляху досягнення вуглецевої нейтральності до 2060 року.